

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir

O, e zi de sărbătoare și de venire a Mea cuvânt pe pământ cu sfinții Mei, și lucrez cu milă, căci găsesc neputință în porți. E zi de dor, căci sfinții sunt mistuiți de dor pentru venirea Mea cuvânt peste pământ, iar Eu, Domnul, Îmi întăresc porțile ca să intru în cartea Mea cea de azi și să grăiesc cu tine, popor al cuvântului Meu, și să spun, tată, la cei nedumeriți, care se întrebă despre împlinirile proorociilor sfinților și ale slavei Mele peste neamul român, să le spun Eu lor că venirea Mea acum cuvânt la tine ca să păstoresc cu el, este împlinirea proorociilor sfinților Mei, care au grăit în Duhul Sfânt și au așezat pe pământ descoperirea lor, căci după șapte mii cinci sute de ani de la facerea lumii Eu, Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, am început să sun din trâmbița Mea și să cobor strigarea Mea aproape de urechea omului ca să înțeleagă el că a venit vremea Fiului lui Dumnezeu, a glasului Lui auzit de om și mai ales de cei din morminte, după cum Eu am cuvântat că va veni această vreme peste vii și peste morți ca să pregătesc prin cuvânt vremea învierii, că nu poate să treacă și să nu se îplinească tot cuvântul Meu așa cum a fost el grăit.

O, e zi de iubire și de dor, iar Eu, Domnul, binecuvintez cu dor încă de pe acum ziua de serbare a îngerilor Mei, când dorul după izvorul Meu îi va strânge pe cei ce așteaptă această zi să vină, și când Eu îi voi îmbrățișa în cuvânt și voi sta cu ei la masă, că masă de praznic sfânt am făcut Eu din pământul grădinilor Mele cu tine, popor de la izvor. O, pregătește-ți iubirea și puterea ei ca să-Mi gătești masă de prăznuire, tată, și să te gătești tu frumos cu podoabele Duhului Sfânt și să stăm întru întâmpinarea celor plini de dor, și apoi să stăm cu ei la masă, iar Eu le fac chemare încă de pe acum lor, și le fac chemare și la cei ce așteaptă învierea și vor sta cu noi la masă plini de dor și ei, iar între sfinții Mei, voi avea grăirea trâmbiței Mele Verginica și a păstorului Daniel, prin care Mi-am păstorit multă vreme poporul cel de azi, și pe care l-am petrecut noi acum un an spre ceata sfinților rugători, ceas în care neamul român era în grea cumpănă și avea nevoie de ajutor din cer și de pe pământ, din mâna Mea ajutor, și când i-am mai adăugat un mare rugător între sfinți la vremea potrivită cu încercarea lui.

O, poporul tată, e mare de tot lucrarea Mea cu tine și e mare lucrul care-l lucrez cu tine, și din rămurea în rămurea am coborât ca să-ți grăiesc și ca să nu te părăsesc și ca să te hrănesc din cer, tată, pe mai departe, iar cei de pe pământ nu știu să audă și să vadă nașterea cuvântului Meu în mijlocul tău, și se petrece ca și pe vremea când Eu am venit pe pământ născut din mamă Fecioară acum două mii de ani și n-au știut taina lui Dumnezeu decât puțini în vremea aceea, iar dacă au mai și aflat-o, nu știau cum s-o stingă mai bine, cum s-o șteargă de pe pământ, dar nu se poate omul să umble la tainele lui Dumnezeu și să le strice, ci poate doar să-și vatăme viața gândind că el poate. O, câți n-au dat să stingă de pe pământ și lucrarea Mea cu tine, dar toți s-au vătămat și se vor vătăma, chiar dacă ei nu știu să socotească așa, căci cine se iubește pe sine și arată așa prin faptele lui, acela n-are de unde să aibă cunoștință de Dumnezeu și de tainele lui Dumnezeu așa cum se cuvine, că nici nu caută aceasta unul ca acela, ci ale sale dintru ale sale își ia, și tot așa și pricepe, iar învierea lui stă tot mai departe de el, fiindcă mare taină este învierea omului acum, și în veacul ce va să fie, veacul celor înviați și al celor ce înviază unul după altul prin puterea Mea, prin iubirea Mea pentru omul care vine pe lume pentru înviere, numai să știe el să învețe de la Dumnezeu și nu de la el și nu de la om taina învierii, taina lui Dumnezeu cu omul pe pământ, după ce Eu, Domnul, Eu și cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, Eu și cu sfinții Mei, noi le facem pe toate în locul celor vechi, care trec trosnind, precum este scris să se îplinească așa. Amin.

Acum binecuvintez călătoria și duhul cel bun al celor ce vor veni la izvor, la masa Mea de cuvânt și de întâlnire cu îngerii și cu sfinții și cu cei înviați și în drum spre înviere, căci Eu, Domnul, gătesc din cer această sărbătoare, iar tu, de pe pământ, poporul Meu. Cale cu îngeri mângâietori și veghetori și călători împreună le dau celor ce se vor strânge lângă Mine și lângă tine, fiule care-Mi slujești zilelor slavei Mele cea plină de cuvânt, căci slava Mea este cuvântul și este iubirea lui, măi tată, că se împlinesc proorociile sfinților Mei, care au văzut de departe lucrarea Mea în mijlocul neamului român acum, la sfârșit de timp, și au dat-o de știre că va fi, dar ca și pe vremea nașterii Mele dorm toți într-ale lor și n-au credință și n-au pricepere pentru tainele lui Dumnezeu, care vin și se lucrează pe pământ sub vălul umilinței, departe de vederea și de înțelegerea omului necredincios și care ale sale dintru ale sale ia, și tot așa și rumegă apoi.

O, e vreme de duh de rugăciune, poporul Meu. Vreau, tată, să se ridice rugăciune pentru biruința slavei Mele pe pământul român acum, la sfârșit de timp, după cum sunt proorociile cele scrise pentru el, și vreau, fiule, ca toți cei adunați să se facă un duh și o rugăciune toți înaintea Mea lângă tine în ziua aceea, când sfinții și îngerii și toți cei înviați și în drum spre înviere vor fi aici și vor sta alături cu rugăciunea care va striga la Mine pentru împlinirile Mele acum, pentru biruința Mea peste întunericul omului, căci sunt Mieluțul Tatălui, și este scris să fiu biruitor. Amin.

Mi-am pregătit acum cuvântul tot pentru ziua aceasta și las din el jumătate spre sfârșitul zilei, că am neputință în porți și Mă las cu milă, ca să pot să-Mi așez cuvântul tot.

O, trebuie multă și mare credință pusă în lucru pentru lucrarea Mea cea tainică în mijlocul acestui neam, căci e de curățat din el duhul și trupul trufiei, că acest duh se zbate din rășputeri să nu piardă câștigul său. Eu însă am de câștigat suflete pentru înviere și pentru ca să am fii moștenitori slavei care vine, cerul cel nou și pământul cel nou, taină mare și mult lucrătoare acum, și pe care trudă au părăsit-o cei ce n-au știut să creadă și să nădăjduiască prin răbdare în cuvântul Meu rostit din gura Mea pentru împlinirea lui. Eu, Domnul, Eu, și nu altcineva, Eu sunt Cel ce conduc acest ospăț, așa cum și la Sfânta Liturghie lucrez, așa cum am lucrat și la masa cinei cea de taină cu ucenicii Mei, și nu trebuie să se iasă afară de la această masă mai înainte de binecuvântarea de sfârșit, căci Iuda după ce a primit cina, a ieșit afară de la masă mai înainte de ridicarea mesei, și așa pildă rea sunt toți cei care ies afară de la masa Mea de cuvânt, și iată, n-a crezut poporul Meu când Eu spuneam că cine pleacă din popor, iese afară ca Iuda și se face vânzător prin ieșirea lui de la masa Mea.

O, e mare încercarea cea de la satana în vremea aceasta, și trebuie în poporul Meu post și rugăciune mai cu putere decât până acum, căci s-a luat apa de pe pământ și se lasă înșelați oamenii pentru lepădarea de credință și de nădejde, dar Eu, Domnul, voiesc să îmbărbătez pe tot omul să nădăjduiască în Dumnezeu cu post și cu rugăciune și să nu facă așa cum a dat poporul Israel să facă în vremea când dușmanul i-a închis izvorul de apă ca să piară de sete Israel, dar cel ce în Israel a avut bogăție de post și de rugăciune, a biruit lașitatea poporului și a adus izbăvire în Israel, căci a crezut în Dumnezeu inimioara aceea mare din mijlocul poporului ales și a înduplecat spre pocăință pe căpeteniile poporului, muștrând ea cu blândețe pentru păcatul șovăirii și al deznașdării și înduplecând pe Domnul, prin credința ei, pentru salvarea poporului încercat cu pieirea lui.

O, e nevoie de ucenici, dar și de biruință, căci odată cu încercarea vine și puterea de biruință, numai să aibă Domnul fii credincioși cu putere, căci puterea de biruință stă în mâna Mea, nu în mâna omului dușman, și vreau să pot prin fii credincioși, că vreau să Mă slăvesc cu putere de cuvânt peste neamul român, că el trebuie să se trezească și să audă glasul Meu și să creadă și să împlinească el slava Mea cu el, după cum sfinții au proorocit că va fi. Amin.

O, aș face minuni cu tine, poporul Meu, dar dacă aș face așa v-ar prigoni mai-marii de peste oameni, ca și pe Mine, că iată-i cum se zbat pentru bucașica lor, pentru lăcomia lor de bani și de slavă și de plăceri, care apun odată cu ei și stau apoi cu ei la judecată înaintea Mea, când se vor

vedea neputincioși și își vor vedea prostia și deșertăciunea vieții lor pe pământ, căci precum a căzut Lucifer prin păcatul trufiei, așa cad cei trufași și pierd lupta spre sfârșitul ei, căci Lucifer a tot dat de-atunci să-i cadă pe oameni, să-i cadă de la Dumnezeu, iar plata lui este pierderea luptei și disprețul tuturor. O, ce va face, oare, cel ce a fost fiu al poporului Meu, și din fiu s-a făcut Lucifer ca să tragă fii de pe calea Mea, lucrând cu mânie și cu prostie lucrarea lui Lucifer? O, n-au voit toți care au fost, n-au voit toți să fie una cu toți ai Mei cu care Mă port, n-au voit să fie una așa cum Eu sunt una cu Tatăl și cu Duhul Sfânt! O, ce să le fac dacă n-au voit? Au venit, au intrat, au stat și au mâncat și s-au dat mari, și au ieșit mai înainte de la masa de praznic, și nu vor fi fericiți cei ce au făcut așa dacă duhul cel mare al pocăinței nu-i va birui pe ei mai înainte să nu mai poată ei nimic pentru învierea lor, pentru punerea lor la loc, prin duhul umilinței lucrător în ei cu putere.

Acum povățuiesc pe tot poporul Meu spre duh de pocăință, căci dacă fiecare ar avea grijă să-și vadă păcatele sale, n-ar mai căuta să-l prigonească pe fratele său și să-i împiedice mersul, și M-ar lăsa pe Mine să stau judecător și vindecător, iar el ar sta în pocăință spre iertarea păcatelor lui, că nu este om care să știe inima și viața altui om, ci numai Eu sunt Cel ce știu, și socotesc ca Dumnezeu și nu ca omul, căci omul este mândros și nu dă să se vindece de acest păcat, și de aceea umblă el să vâneze sufletul fratelui său și să calce peste el.

O, fiilor, ne întoarcem în carte ca să sfârșim tot cuvântul Meu din ziua aceasta, iar ucenicul Meu Dimitrie va sta lângă Mine în cuvânt, dar acum el spune așa:

— *Eu sunt ucenicul Tău, iar Tu ești Dumnezeul meu, o, Doamne, și fericit a fost duhul meu când mărturisitorul meu și al Tău Te-a numit pe Tine Dumnezeul meu și, plecând la luptă asupra vrăjmașului creștinilor, a zis: Dumnezeul lui Dimitrie, ajută-mă în luptă!*

Și voi grai de lângă Tine poporului Tău în ziua mea de serbare între sfinți, căci Tu, Iisuse, ești Domnul Dumnezeul meu. Amin.

— Ne întoarcem în carte și vom grai în mijlocul poporului Meu, o, ucenicul Meu mărturisitor! Râvnă de ucenic înflăcărat doresc să aibă toți fiii poporului Meu, că e vremea să știe fiii oamenilor că Eu sunt Dumnezeul lor și sunt cu ei și sunt. Pace ție, și iarăși cu pace vom grai în ziua ta de serbare între sfinți. Amin.

Să legăm firul cuvântului Meu și să așezăm în carte tot cuvântul sărbătorii de azi, căci găsesc veghe în porți pentru intrarea Mea. Cobor cu mult dor când vin să cuvintez, și vin pe calea cuvântului și nu se poate nimeni ascunde de Mine când cuvintez, și toată firea tresare când glasul Meu grăiește și se aude, iar în cer, sus, oștirile cerești și îngerești văd file de Scriptură împlinindu-se pe pământ, așa cum au fost scrise să se împlinească în zilele cele de apoi, și se hrănește oștirea Mea cu slava Mea și a ei, slava cea nevăzută de pe pământ, de cei pământești, dar descoperită de la Duhul Sfânt celor ce-și suie privirea la Dumnezeu ca să fie ei cu Domnul pe pământ și nu cu lumea aceasta, care nu are nimic din Dumnezeu în ea, precum Dumnezeu din ea nu are.

E mare orbirea celor ce sunt pe pământ și trăiesc fără cer peste viața lor cea trecătoare! Dacă omul ar vedea cât de mult cer îi trebuie lui pe pământ ca să se apropie de mântuirea lui și să nu piară, o, ar lăsa el pe toate cele lumești și pe sine însuși s-ar lăsa cu totul și s-ar face locaș al cerului și ar avea Domnul casă la el și s-ar arăta lui cu slava Lui, așa cum S-a arătat ucenicilor Lui pe muntele Tabor pe când ei erau în pregătire, în școală cerească pentru viața lor cu Mine pe pământ, pentru cunoștința lui Dumnezeu în ei. O, cu cine să mai lucrez Eu așa lucrările Mele pe pământ, file de Scriptură, ca să le împlinesc pe ele cu omul, așa cum Tatăl M-a trimis să lucrez? Face omul școală multă ca să iasă din școală slujitor de Dumnezeu și de cele sfinte ale Lui, dar pe fereastră nu învață să se uite el, nu învață să se uite în Scripturi și să înțeleagă ce lucrări a lucrat din ele Dumnezeu și ce mai are de lucrat azi și mâine.

O, unde să mai găsec Eu credință pe pământ? S-a împământit omul și trăiește fără Mine pe lume, iar spre sfârșitul lui își pregătește loc în cimitir ca să aibă, și nu se socotește pentru trecerea lui, pentru această cale, la care nu-l ajută trupul așa cum l-a ajutat pe pământ, și atunci duhul lui plânge, vede și plânge fără de strânsură, fără de merinde pe calea care i se deschide, și plânge atunci duhul omului și plânge și Dumnezeu și se împlinește plânsul durerii, căci plânsul de fericeire cu Mine nu-l cunoaște omul în viața lui pe pământ ca să crească flori cerești din el pentru calea omului spre locașurile de sus.

Vin cei plecați, că le-am făcut chemarea să vină la praznicul cuvântului Meu, și lacrima duhului lor va fi tot o bucurie în ziua când vor petrece ei cu Mine și cu tine la masa de serbare pentru îngeri, poporul Meu, și dacă ar ști cei de pe pământ câtă alinare înseamnă o clipă de bucurie pentru cei plecați, ar trăi oamenii numai pentru învierea morților lor, numai pentru viața cea fericită a celor ce nu și-au agonisit-o de pe pământ ca să aibă ei în vremea plecării lor. Viața cea cu Dumnezeu trăită, aceea este cea care îl poate însoți pe om pe calea lui apoi spre palatul ceresc, când îngerii vin și-l duc pe el la locul cel veșnic. Desfătarea pe care o are omul între el și Domnul pe pământ, aceea este bucuria care-l poate însoți pe el, care-l poate mângâia pe el apoi ca agoniseală a lui.

Iată, poporul Meu, se pregătesc de sărbătoare cei înviați și cei în drum spre înviere, și mare bogăție e pe ei un strop de alin, și mare nădejde se suie la ei de la voi! O, fiilor, Eu pentru învierea morților am venit pe pământ cu lucrarea Mea de cuvânt acum la voi, și-Mi aud glasul morții din morminte, tată, și v-am pus să vestiți neamurilor pământului cuvântul care iese din gura Mea. Proorocie împlinită este cuvântul Meu cel de azi cu voi și toiag de păstor este el pentru cel ce iubește viața cea veșnică a lui pe pământ și în el. O, împarte-Mă, poporul Meu, că te-am făcut semănător pe pământ și nu știu oamenii taina Mea cu tine, căci sunt pierduți într-ale lor, iar ale Mele vin și se țin după ei ca să le deschidă inima și apoi mintea ca să priceapă că vin pe pământ împliniri de Scripturi peste ei și-i iau pe neașteptate aceste împliniri, căci nu sunt pregătiți ca să vină Domnul la ei. Stă satana în calea omului cu toate ale lui, căci omul slujitor lui satana a deschis larg fereastra și a vopsit-o cu toate vopselele și l-a așezat pe om în fața ferestrei lui și se uită omul, se uită mereu și uită de el și uită de Dumnezeu și de rugăciune și de priveghere pentru venirea Mea cea tainică mai întâi, și apoi cu mare pompă cerească, pentru unii cu foc, iar pentru unii cu adiere de Duh Sfânt, cu alin și cu strălucirea Mea cea dulce pentru cei mântuiți, pentru cei credincioși și care cu credincioșie Îmi slujesc, așteptându-Mi arătarea. Amin.

Îi voi spune omului cum se împlinesc Scripturile în vremea aceasta și vor înțelege cei înțelepți, iar cei ce iubesc fărădelegea nu vor pricepe cele scrise în cartea Mea cea de ieri, și în cea de azi, în care, iată, intru și Mă așez în ea cu tot cuvântul Meu cel de azi pentru om, și pe care-l soarbe cu nesaț oastea cerească, cerul de sfinți și de îngeri, oștirea Mea, cu care mereu vin și biruiesc pe pământ pentru omul care stă de partea Mea în lupta Mea cu vrăjmașii cerului, cu vrăjmașii lui Dumnezeu. Amin.

— O, Împărate, Doamne al oștirilor de sfinți și de îngeri, slavă atotputerniciei Tale miloase în cer și pe pământ, că mereu ai așteptat să se întoarcă la Tine omul și să ștergi din dreptul lui pedeapsa care și-o strânge pentru viața lui cea de veci! La începutul cuvântului meu acum, rostesc rugăciune Ție, să cobori așa cum ai coborât în mine iubire și zel sfânt pentru mărturisirea Ta, Doamne, și peste mulți să cobori așa în zilele acestea, ca să se înmulțească numărul mărturisitorilor Tăi, o, Doamne, că fără duhul mărturisirii între oamenii care nu văd nimic, nu poți să deschizi ochii lor. O, nu aștepta să poată omul, să vadă omul, că e mare întunericul pe pământ, căci omul care slujește minciunii are multe unelte nimicitoare de duhul din om, are fereastră largă în fața tuturor și se arată la toți și le ține mintea și ochii mari la el, că e împărat mare pe pământ omul minciunii și are rădăcini adânci de tot încă de pe vremea lui Cain din om în om. Noi, sfinții Tăi, ne aplecăm cu rugăciune înaintea Ta, că fără rugăciune cu strigare din cer și de pe pământ deodată nu se mai teme satana, ci se obrăznicește și mai mult înaintea Ta.

Grăiesc poporului Tău, Doamne, și pentru care Te rog dintre sfinți să-i dai lui ocrotire mare și s-o vadă el și să Te slăvească el pe pământ ca să-Ți ajungă, Doamne, că nu mai este în oameni dragoste pentru Tine ca să-Ți placă ea, ci este ea numai aici, la poporul Tău, în care Tu Îți găsești plăcerea, iar noi vedem aceasta și ni se alină duhul pentru mila de Tine, o, Doamne atât de părăsit pe pământ, căci oamenii iubesc pe satana pe pământ și în zadar Îți spun ei Ție Tată.

O, popor mărturisitor, apleacă-te adânc în tine ca să vezi dacă-I ajunge Domnului de la tine mângâierea pentru ranele Lui, pentru durerea Lui, și fă-te tu în toată vremea tot o mângâiere pentru El, tot un sprijin pentru venirea Lui, și vei fi mai mare ca noi, căci Domnul e în grea durere în acest timp greu, când satana dă să biruiască el cerul și pământul, așa cum și-a pus de gând de la început. O, fiți ascuțiți cu înțelepciunea ca să pricepeți cât însemnați voi pentru cer acum, pentru Domnul în vremea aceasta de cumpănă, de luptă aprigă a oastei satanei împotriva împărăției lui Dumnezeu pe pământ! Faceți să vă strălucească armele cu care luptați pentru Domnul și pentru oameni, ca să se teamă satana de strălucirea lor, de lumina pe care o dau ele pe calea luptei voastre pentru Domnul, căci noi am luptat la mijlocul luptei cea pentru Hristos, dar voi ați ajuns sfârșitul luptei, și trebuie lumină mare să fie, iar armele trebuie să vă fie făclii de lumină în vremea luptei cu întunericul omului cel despărțit de Dumnezeu și slugă a satanei, care a cuprins tot trupul și se arată biruitor peste tot.

O, nu te teme că ești micuță, oaste de ucenici micuți și credincioși! O, nu te teme tu! Eu am fost singur, singurel în mijlocul slujitorilor întunericului, singur de partea Domnului, și am ieșit biruitor pentru Domnul peste ei și sunt cu Domnul și cu oștirea cerească cu tot ajutorul pentru cei ce sunt ai Domnului pe pământ mărturisitori. Postul și rugăciunea cea fierbinte lângă post, așa cum Domnul v-a rânduit vouă viața cu El, acestea au putere pentru Domnul acum pe pământ în lupta cu întunericul vremii, căci una este să vrea omul să facă acestea, și alta este să-i spună lui Fiul lui Dumnezeu, așa cum v-a spus vouă ce să lucrați și cu ce să vă hrăniți pentru vremea aceasta.

Nimeni din poporul cel pus la pregătit să nu se întristeze pentru hrana cerută de Domnul s-o folosească cei credincioși, hrană fără de carne, fără de ouă sau lapte sau pește, căci Daniel proorocul și oastea lui micuță când au luptat împotriva împăratului păgân, așa au biruit ei, așa, ca voi, așa cum vă spune vouă Fiul lui Dumnezeu să trăiți și să biruiți, iar voi așa să împliniți și așa să biruiți, ca Domnul, Care a biruit lumea, și tot așa vă învață și pe voi să biruiți, întâi trupul, și apoi lumea toată pentru dragostea de Domnul, așa cum și pe mine dragostea de El m-a hrănit și mi-a dat putere pentru El. O, sunteți cei mai scumpi între români. Copii de aur sunteți în mijlocul acestui neam, și se mângâie în cer neamul român cel între sfinți sălășluit, se bucură de așa mlădițe, și nădejdea lor e mare când văd ei acum pământul român ridicat de Fiul lui Dumnezeu la nume de nou Ierusalim, țara venirii Domnului cu Ierusalimul cel de sus, cu a doua Lui venire cuvânt peste pământ cu sfinții și cu îngerii, precum era și la început în rai cuvântul Său peste om.

Îmbărbătare vă dau! Oastea sfinților se poartă cu voi între pământ și cer cu mare stăruință pentru biruința Domnului acum, când El vine și așează cu cuvântul Său împliniri de Scripturi pe pământ prin voi, și nu mai e nici un om deștept între oameni ca să vadă și să vă vadă pe voi și să mărturisească împlinirea proorociilor venirii Domnului în țara Lui cea de la sfârșit de timp, și pe care au văzut-o sfinții și au vestit-o așa, ba și celor fără de viață sfântă le-a descoperit Dumnezeu taina pământului român la sfârșit de timp. O, fiți mari cu credința și cu iubirea și cu împlinirea iubirii! Iar Tu, Fiule al Tatălui, Domnul meu și Dumnezeul meu, împlinește prin ei toată plata credinței noastre, căci noi am nădăjduit prin credință, și dă-ne, Doamne, plinătatea bucuriei Tale, căci pentru bucuria Ta noi am mărturisit și am luptat pe pământ. Amin.

— Acum Eu, Domnul, le spun tuturor că este înviere, că iată-i pe sfinți mărturisind de lângă Mine din cer lucrarea Mea pe pământ cu oamenii, căci sfinții Mei au purtat trup pe pământ și

sunt acum în slava Mea și sunt nesticăcioși precum Eu sunt, și haina nesticăciunii au pe ei, după cum este scrisă fila cea din Scripturi despre îmbrăcarea cea întru nesticăciune a trupurilor duhovnicești în care a locuit și locuiește Duhul Sfânt pe veci de veci. Amin.

Se roagă Mie acum dintre sfinți sfântul care-și odihnește trupul pe pământul român și care-și are în calendar ziua lui de serbare lângă ziua mucenicului mărturisitor Dimitrie, și tot așa și numele îl are acest sfânt veghetor pentru neamul român în cetatea Bucureștiului, și-Mi spune el așa:

— *Suferința duhului meu e mare, Doamne. Stau în mijlocul Babilonului și mi-e duhul și trupul tot o durere și nu înțelege omul de rând cum vine aceasta, că vin oameni și-și lasă durerile deasupra trupului meu cel în cetate așezat și mă doare duhul și trupul meu cel ceresc. Stau în mijlocul Babilonului și plâng a jale, că jale mare se suie la Tine de la toți cei ce slujesc în biserici fără să-Ți urmeze cu viața, și de la care mulți, mulți se îmbolnăvesc cu credința și cu fapta, că nu poate bolnavul să-l vindece pe cel bolnav, iar cei ce suferă pe pământ de la despărțirea de Tine a lor, n-au vindecători, n-au oameni de cărare spre Tine pentru ei. Mă doare de pe pământ și până în cer, și fărădelegea e stăpână mare și pe străzi și în biserici, și eu plâng și dau să-Ți cer cu rugă, curăță fărădelegea din biserici și din locașurile numite așa și dă-le oamenilor să știe ce înseamnă biserică, și oprește-i apoi pe cei mari și tari prin numele lor, o, oprește-i să mai zidească biserici și întoarce-i pe ei mai întâi pe cărările Tale sfinte, ca să învețe ei de la Tine că omul este biserică Ta, odihna Ta, nu zidirile care nu Te pot cuprinde, Doamne! O, oprește-i pe mai-marii din biserici și nu-i lăsa să mai facă zidiri în numele Tău fără ca Tu să le spui să facă! Ia-le cârma din mână și cârmuiește-i Tu și pe ei, că ei nu duc pe oameni la lumină, nu-i duc la Tine, și sunt necăjiți oamenii, Doamne, și merg fără de Domnul pe pământ!*

Ia rugăciunea mea și împlinește-o pe ea, o, Bunule Doamne al rugătorilor cei sfinți înaintea Ta și dă-mi și mie izbăvirea de durere și ridică-mă în văzduh, că pe pământ e fărădelegea cu pașii ei peste tot și nu mai e drum curat și înflorit, ci e numai pământ tare, în care nimic nu mai are viață și față! O, dă-le sfinților Tăi mângâiere în lacrimi și ieși deasupra, o, ieși biruitor pe pământul român cu lucrarea Ta cea de la sfârșit de timp, cea de nou Ierusalim, așa cum au proorocit-o sfinții pe România Ta, ca să crească via Ta apoi pe pământ și să faci vin nou, Doamne, că a venit această vreme și mulți sfinți au vestit-o că va fi și că Tu vei fi Păstor, din mijlocul neamului român păstorind cu toiagul cuvântului Tău cel de la sfârșit de timp! O, mi-e tare jale, și așa mă rog Ție, Păstorule milos și lipsit de oi și de cioban de oi! Și acum mă aplec și-Ți mulțumesc că mi-ai făcut loc să-mi spun durerea și să aduc rugăciunea mea înaintea Ta. Amin.

— O, sfinți ai Mei îndurerați, din unii în alții ați purtat voi fața Mea și viața Mea în voi pe pământ. Plângem cu durere pentru neamul omenesc cel de la sfârșit de timp, dar Eu am popor pus deoparte din neamul român și tainic Îmi pregătesc cu el împlinirile cele de pe urmă, și apoi Mă voi arăta. Grăiesc cuvântul Meu poporului Meu, și în mijlocul lui vin cu voi, ca să grațiți și voi peste pământ. Să se înfricoșeze cei ce aud cum dau Eu de știre taina Mea cu poporul cuvântului Meu cel de azi pe pământul român! Să fie plini de sfială cerească cei ce aud și stau față în față cu Domnul și cu sfinții prin cuvântul cel de azi al Meu și al sfinților Mei! Amin.

Tu, poporul Meu de la izvorul Meu de cuvânt, să stai, tată, plin de nădejde în grădinile Mele cu tine și să fii popor de rugăciune tainică între tine și Mine, căci toate prin credință și prin rugăciune se înfăptuiesc și se sfințesc, precum este scris. Iată, acum ne pregătim de praznic sfânt și de lucrare sfântă peste cei ce se vor aduna lângă Mine și lângă tine la izvorul Meu de cuvânt. Fii, tată, cu nădejde, căci Eu sunt cu puterea.

Le văd inimioarele zvâcnind în cei ce se găsesc cu pasul și cu duhul să vină la izvorul Meu de cuvânt, la masă de praznic cerul și pământul laolaltă în grădinile Mele cu tine, fiule poporul Meu. O, te învăluiesc în cuvânt de binecuvântare, tată. Ajutorul tău vine de la Mine, căci și tu stai ajutor al Meu și-Mi ajuți venirea. Sărutul Meu îți pecetluiește fruntea, copil de la sfârșit de timp, căci începutul Meu cel nou este cu tine și cu Mine pe pământ.

O, sfințească-se numele Meu prin tine pe pământ precum în cer, căci tu, poporul Meu, ești rodul cuvântului Meu cel de azi, ești via Mea, ești fructul Meu pe masa Tatălui Meu și ești pe pământ împărăția Mea, iar Eu sunt Împăratul tău, o, poporul Meu, popor cu Împărat din cer peste tine și peste cetatea ta pe pământ acum! Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 2010